

Najdi si svůj červený kontejner

(4. 4. – 14. 5. 2012)

Jaké bylo zadání?

Společnost Asekol se v roce 2011 intenzivně věnovala distribuci červených stacionárních kontejnerů, které slouží ke sběru vysloužilých elektrospotřebičů. Studenti a žáci měli za úkol vyhledat ve svém okolí tyto kontejnery a napsat na téma recyklace elektra nebo přímo o červeném kontejneru krátký příběh. V příběhu se musela vyskytnout alespoň tři místa, na kterých se kontejnery nachází.

Bodové hodnocení

Každá zúčastněná škola obdržela 150 bodů.

Malý přehled

Počet zúčastněných škol	Vydané body
286	50 100

Úryvky z vítězných prací

...Z posledních sil se doplazilo do ulice Jihlavská a slabě zaťukalo na červený kontejner. Kontejner se nahoře pootevřel a vykoul starý, ale veselý telefon: Ahoj, kamaráde, chceš tu být s námi?“, To bych moc rádo, řeklo rádio, ale jak se tam dostanu, jsem už moc unavené. Hodím ti svoji nabíječku a po té vyšplháš k nám,“ a jak telefon řekl, tak udělal. Rádio se vyšplhalo do kontejneru...

MŠ Sedlčanská

Stojí pěkně v řadě
v té ulici nad Badínem,
všichni pohromadě.
Žlutý, modrý, zelený,
nejhezčí je červený.
Foták, toustovač, fén i kalkulačka,
chutná mu každá elektrická hračka.
Chci být jeho kamarád,
naplním mu břicho rád.
Přinesu mu k obědu
mixer, ne hrnek od medu.
A k večeři žehličku,
nechtěl ani vidličku.

**A. Koryčánková (5.A),
ZŠ Čáslav, Masarykova**

...O uzavřenou rudou bednu by si byla rozbila křídla, kdyby nebyla z počítačových součástek. Dopadla na zem a ze zobáčku se jí ozval rozrušený skřípavý zvuk. Vrána se instinktivně rozhodla najít jiné místo. Jiné místo, kde bude stejná věc, do které předtím školák vhodil lákavý pár baterií. Ale Bárova ulice, kde červený kontejner našla, byla klidná. Nikdo z lidí se nezastavil. Ona ale potřebovala najít místo, kam chtěla. Vzlétla a zamířila pryč. Náměstí 28. října už bylo zajímavé. Ironické, ale ona to netušila. Nevnímal písmena. Snad jen ta, která Dan téměř před rokem vryl do jejího těla. 28. října, podivná náhoda. Pak našla červený kontejner, který byl otevřený jejímu přání. Stáhla křídla k tělu a brzy už byla uvnitř. Uhnízdila se mezi telefony a počítačovými součástkami. Bateriemi a kalkulačkami. Kdyby byla mohla pocítit štěstí, cítila by ho. Kovové oči se zavřely...

**Jana Chaloupková (9.A)
ZŠ Hradec Králové, Habrmanova**

...Z domu vyšli čtyři zelené, asi metr vysoké postavičky. Přišly ke mně a celou situaci mi osvětlily. „Přicházíme v míru, jsme Klingoni z hvězdy na konci oje Velkého Vozu, naše planeta je naprosto zahlcena elektroodpadem, prosím dejte nám jeden váš, milí Pozemšťané, musíme zachránit naši planetu, vždyť jich tady v Kyjově máte ještě několik, třeba v ulici Luční nebo na Seifertově náměstí.“ A taky na ulici Boršovské nebo Svatoborské, blesklo mi hlavou. V té chvíli jsem pochopil, záchrana celé planety na úkor jednoho kontejneru? Poté co mi ukázali fotografie své planety, řekl jsem jen: „Ano, červený kontejner je váš, promiňte mi, že jsem vám hned nevěřil...“ „V pořádku,“ řekli ufouni, otočili se a vešli do budovy, asi o minutu později ze střechy vzlétl létající talíř a neskutečnou rychlostí zmizel někde ve vesmírných dálkách...

**Ivo Svoboda (17 let)
SOŠ zdravotnická a sociální Kyjov**